

Mezinárodní etický kodex pro obchodníky s kulturními statky

schválený 30. Generální konferencí UNESCO v listopadu 1999

Lidé, kteří se na profesionální úrovni zabývají obchodem s kulturními statky, uznávají klíčovou úlohu, kterou toto obchodování tradičně sehrává v šíření kultury a v distribuci kulturních statků, zdrojů výchovy a inspirace všech národů, muzeím a soukromým sběratelům.

Berou na vědomí znepokojení, jenž bylo vyjádřeno všude na světě a týká se nezákonného obchodování s kradenými, nezákonně zcizenými kulturními statky, které pocházejí z nelegálních vykopávek a jsou nezákonně vyváženy, a akceptují, že se budou řídit níže uvedenými principy profesní praxe, které mají umožnit rozlišit kulturní statky pocházející z nezákonného obchodu od těch, které pocházejí ze zákonného obchodu; budou usilovat o to, aby ty první jmenované vyloučili ze svých pracovních aktivit.

Článek 1. Profesionální obchodníci s kulturními statky nebudou dovážet nebo vyvážet tyto statky **nebo převádět vlastnictví, pokud mají rozumné důvody domnívat se, že daný statek** byl ukraden, že byl nezákonně zcizen, že **pochází z nelegálních vykopávek**, nebo že byl nezákonně vyvezen.

Článek 2. Obchodník, který jedná jako mandatář prodávajícího, není tím, kdo má poskytnout záruku titulu vlastnictví, ale musí sdělit nabyvateli úplné jméno a adresu prodávajícího. Obchodník, který je sám prodávajícím, je tím, kdo poskytuje nabyvateli záruku vlastnického titulu.

Článek 3. Obchodník, jenž má rozumné důvody domnívat se, že nějaký předmět pochází z nelegálních vykopávek, nebo že byl nabyt nezákonným nebo nečestným způsobem z lokality povolených vykopávek nebo z nějaké památky, se nebude podílet na jakékoliv další transakci s tímto předmětem, ledaže by měl souhlas země, kde se nachází lokalita nebo památka. Obchodník, jenž předmět vlastní, učiní v situaci, kdy se daná země snaží dosáhnout jeho navrácení v rozumné lhůtě, veškerá opatření povolená zákonem pro spolupráci na navrácení tohoto předmětu do země jeho původu.

Článek 4. Obchodník, jenž má rozumné důvody domnívat se, že nějaký kulturní statek byl nezákonně vyvezen, nebude se podílet na žádné další transakci s tímto předmětem, ledaže by měl souhlas země původu. Obchodník, jenž předmět vlastní, učiní v situaci, kdy ze země snaží dosáhnout jeho navrácení v rozumné lhůtě, veškerá opatření povolená zákonem pro spolupráci na navrácení tohoto předmětu do země jeho původu.

Článek 5. Obchodníci s kulturními statky nebudou vystavovat, popisovat, přisuzovat, oceňovat nebo držet kulturní předmět s úmyslem podporovat nebo nezabránit jeho převodu nebo nezákonnému vývozu. Nebudou prodávajícího nebo jinou osobu nabízející tento předmět odkazovat na ty, kteří mohou tyto služby poskytnout.

Článek 6. Obchodníci s kulturními statky nebudou přistupovat k rozebrání předmětů a nebudou prodávat zvlášť součásti jednoho kulturního statku, který představuje jeden úplný celek.

Článek 7. Obchodníci s kulturními předměty se v rámci svých schopností zavazují neoddělovat jednotlivé součásti kulturního dědictví, které mají být původně uchovány ve svém celku.

Článek 8. Porušení tohoto etického kodexu je předmětem přísného šetření vedeného příslušným orgánem. Jakákoliv osoba poškozená nedodržením principů tohoto etického kodexu obchodníkem může podat žalobu k tomuto orgánu, který provede šetření. Výsledky šetření a použité principy budou zveřejněny.